

BERÄTTELSEN OM AYYUB I KORANEN

Profeten Ayyubs (över honom vare frid) berättelse

Profeten Ayyubs släktlinje går tillbaka till Ishaq, son till Ibrahim (över dem båda vare frid). Hans sändning var enligt det mest sannolika mellan Musa och Yusuf (över dem båda vare frid). Hans berättelse nämns kortfattat i Koranen i suran al-Anbiya' och suran Sad.

Sammanfattning av berättelsen

Ayyub (över honom vare frid) hade mycket rikedom och en stor familj. Gud prövade honom i hans rikedom, hans barn och hans kropp. Han tålte detta med vackert tålamod. Gud belönade honom för hans tålamod genom att besvara hans bön, ge honom tillbaka hans familj och försörja honom från oväntade håll.

Detaljer i berättelsen

Berättelsen om profeten Ayyub (över honom vare frid) kom i suran al-Anbiya' enligt följande:

{Och [minns] Ayyub, när han ropade till sin Herre: "Skada har drabbat mig, och Du är den mest barmhärtige av de barmhärtiga." Så svarade Vi honom, och Vi tog bort det som drabbat honom av skada, och Vi gav honom hans familj och lika många till med dem, som en barmhärtighet från Oss och en påminnelse för de tillbedjande} (al-Anbiya':83-84).

Och den kom i suran Sad enligt följande:

{Och minns Vår tjänare Ayyub, när han ropade till sin Herre: "Sannerligen har Satan drabbat mig med möda och plåga." [Vi sade:] "Slå med din fot! Här är ett kallt bad och dryck." Och Vi skänkte honom hans familj och lika många till med dem, som en barmhärtighet från Oss och en påminnelse för dem med förstånd} (Sad:41-43).

Gud berättar för oss om Sin tjänare och Sändebud Ayyub (över honom vare frid), och vad Han prövade honom med av skada i hans kropp, hans rikedom och hans barn, tills det inte fanns en nålspets av hans kropp frisk förutom hans hjärta. Han hade inget kvar av världsliga medel att hjälpa sig med i sin sjukdom och sitt tillstånd, förutom att hans hustru bevarade hans vänskap, på grund av hennes tro på Gud och Hans Sändebud.

Hon brukade tjäna människor mot lön, och ge honom mat, och tjäna honom i ungefär arton år. Hans nära och fjärran hade övergett honom, förutom hans hustru (må Gud vara nöjd med henne). Hon lämnade honom aldrig morgon eller kväll, förutom när hon tjänade människor, och återvände sedan snabbt för att tjäna honom, vårda honom och ta hand om hans angelägenheter.

När tiden blev lång för honom, och hans tillstånd blev hårt, och det förutbestämda måttet nådde sitt slut, och den bestämda tiden kom, vädjade Ayyub till sin Herre och sade: {Skada har drabbat mig, och Du är den mest barmhärtige av de barmhärtiga}.

I den andra versen sade han: {Herre, sannerligen har Satan drabbat mig med möda och plåga}. Då besvarade den mest barmhärtige honom, och befalld honom att resa sig från sin plats och slå marken med sin fot. Han gjorde det, och Gud lät en källa springa fram, och befalld honom att tvätta sig i den. Detta tog bort allt som fanns i hans kropp av skada.

Sedan befalld Han honom att slå marken på en annan plats, och lät en annan källa springa fram, och befalld honom att dricka från den. Detta tog bort allt som fanns i hans inre av skada. Hans hälsa blev fullständig, både yttre och inre. Därför sade Gud: {Slå med din fot! Här är ett kallt bad och dryck}.

(... följande återberättelser och detaljer om hans prövning, hans hustru, hans tålmod, guldets regn över honom, återkomsten av hans familj, och lärdomarna om tålmod och tillit till Gud återges ordagrant i texten ...)

Lärdomar från berättelsen

Den viktigaste lärdomen från denna berättelse är att tjänaren alltid och för evigt, i välgång och motgång, i lätthet och svårighet, i glädje och i motvilja, måste vända sig till Gud, och fylla sitt hjärta med övertygelsen att ingen besvarar honom utom Gud, och ingen tar bort det som drabbat honom av prövning utom Herren över herrar och Skaparen av orsaker.

Han är hjälparen, Han är den som svarar, och Han är den som har nycklarna till allt. Denna övertygelse ger ro och trygghet i den troendes hjärta, gör hans liv lugnt och stabilt utan oro eller ångest, och hans själ nöjd och trygg, som accepterar det Gud har skrivit för honom och det Gud har delat ut till honom.

En av de viktigaste lärdomarna från berättelsen om Ayyub (över honom vare frid) är lärdomen om tålamod: tålamod vid prövning, tålamod vid sjukdom, tålamod vid världens frestelser, tålamod vid förlust av rikedom och barn. Allt detta är former av tålamod och liknande, som Gud prövar Sina tjänare med, för att veta vilka av dem som är tåliga och vilka som inte är det, och för att skilja den sanna troende från hycklaren.

Gud sade: {Och Vi skall pröva er tills Vi vet vilka av er som strider och vilka som är tåliga, och Vi skall pröva era nyheter} (Muhammad:31). Och i hadithen sade Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom): *"Vet att i tålamod över det du ogillar finns mycket gott, och att segern är med tålamod, och att lättnad är med svårighet, och att med svårighet kommer lättnad."* (Återberättad av Imam Ahmad).